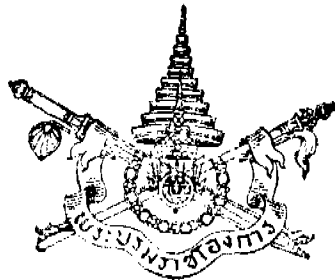

๑๘๔

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ

ควบคุมโรคกักกัน

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
โรคกักกัน เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนตามความจำเป็นแห่ง
สถานการณ์

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมโรคกักกัน” พ.ศ. ๒๔๕๕

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และจะใช้ในท้องที่ใด
ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรคกักกัน” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภค และ
หมายความรวมถึงสิ่งของที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงออกตาม
ความในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตาม
พระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“จำหน่าย” หมายความว่า รวมตลอดถึงการโอนสิทธิ หรือ
กรรมสิทธิ์ หรือโอนการครอบครองให้แก่กัน ไม่ว่าในกรณีใด

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ เมื่อมีความจำเป็นโดยสถานการณ์เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน หรือมีความจำเป็นเกิดขึ้นเพื่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจควบคุมโภคภัณฑ์ได้

มาตรา ๕ การควบคุมตามความในมาตรา ๔ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เพื่อดำเนินต่อไป

๑. จำกัดปริมาณโภคภัณฑ์ซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครองได้

๒. จำนวนปริมาณโภคภัณฑ์ซึ่งบุคคลจะได้มา

๓. วางระเบียบในการค้า การจำหน่าย การเก็บรักษา และการกระทำการหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับโภคภัณฑ์ ตลอดจนการควบคุมร้านค้าทั้งปวงซึ่งจำหน่ายโภคภัณฑ์

๔. กำหนดเวลา และสถานที่ และพฤติการณ์ในการจำหน่ายโภคภัณฑ์

๕. จำกัดชนิด ปริมาณ ประเภทแห่งโภคภัณฑ์ซึ่งอนุญาตให้จำหน่ายได้

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕

๖. ห้ามการจำหน่ายหรือการใช้โภคภัณฑ์
๗. กำหนดวิธีการปันส่วนโภคภัณฑ์
๘. กำหนดกิจการและกำหนดวิธีดำเนินการอื่นใดเพื่อบรรลุนิติประสงค์ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ โภคภัณฑ์ชนิดใด ประเภทใด จะพึงควบคุมไว้ให้ระบอบโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีบัตรประจำตัวตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าตรวจในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุก

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

ไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

โทษทัณฑ์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความผิดให้ปรับเสีย

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ
พระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ พนักงาน
เจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดตามกฎหมาย
ลักษณะอาญา ภาค ๒ ส่วนที่ ๒ หมวดที่ ๒ ตั้งแต่มาตรา ๑๒๕
ถึงมาตรา ๑๔๖ ให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้อำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และ
กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี